

Terugblik op het eerste seizoen op ons landgoed Montesoffio

Het is nu oktober 2006, rust op Montesoffio.

De laatste gasten van ons eerste seizoen, zijn met het mooie weer nog even naar zee gegaan.

Zittend op mijn favoriete plek voor het huis, in de zon, uit de wind, even tijd om een half jaar Montesoffio aan mij voorbij te laten trekken.

Voorjaar 2006

Emile en ik komen midden in de nacht van 29 op 30 april bepakt en bezakt aan bij Montesoffio, met 500 liter latex, verfrillers, steigers en een paar matrassen. In het pikkedonker, terwijl de nachtegaal zingt, leggen we over de modder en plassen wat planken voor een pad naar waar de voordeur moet komen... we leggen onze matras op de meest beschutte plek in wat de keuken moet worden. Als zombies lopen we de eerste dag rond. Waar moeten we beginnen? Veel ramen en deuren ontbreken nog, er zit nergens een kraan aan de muur, geen toiletten, geen licht en geen gas om te koken. Kortom: het is nog onbewoonbaar. We moeten ons de komende tijd zien te redden met één stopcontact, water uit de tuinslang en een chemisch toilet, voor de zekerheid meegenomen van onze zeilboot in Durgerdam.

We staan voor een 'hell of a job'. Alle muren moeten worden geschuurd en in de voorstrijk gezet en al snel blijkt dat één laag latex lang niet voldoende is om mooi te dekken. De eerste ploeg, gelukkig familie, moest het meest afzien. Met de koffiekan naar de Laurierboom om water te halen, badderen in een bak met water die je 's morgens in de zon zet, om 's avonds warm water te hebben. De kou van het vroege voorjaar en weinig privacy. Na een week buffelen vertrekt Emile met de eerste groep. Hij moet weer werken in Nederland en bereidt het transport van alle in Nederland gekochte en opgeslagen spullen naar Italië voor.

Straks komt de volgende lichte hulp troepen die aan de slag willen. Met Hemelvaart zitten we hier met 12 man! We smeken de loodgieter om dan tenminste één douche en één toilet te laten functioneren. Daarvoor moet wel nog eerst de hele riolering worden aangelegd! De 'tuin' moet helemaal op de schop voor vijf septic tanks en tegelijkertijd moeten ook de elektriciteit- en gasleidingen en een afvoer voor het regenwater worden aangelegd.

In de weken die volgen is het een komen en gaan van vrienden en familie. Moes – de moeder van Emile – spant de kroon: ze komt voor twee weken en blijft meer dan twee maanden. Door onze aanwezigheid kunnen we boven op de verbouwing

zitten en de bouwvakkers aansturen. Mannen die stuk voor stuk gelukkig inzien dat het nu menselijk is. Wij zeggen herhaaldelijk tegen elkaar "is dit eerste jaar maar voorbij", want er moet nog zoveel gebeuren willen we voor de 1e gast op 1 juli één appartement en het zwembad ter beschikking hebben.

Natuurlijk zijn er ondanks onze goede voorbereidingen de nodige tegenslagen, vooral veroorzaakt door de grote hoeveelheid regen die in het vroege voorjaar gevallen is en het alsmat uitblijven van een goede elektriciteitsvoorziening. Daardoor is de grond te zacht voor de graafmachines en is er niet voldoende elektrisch vermogen voor de schuurmachines voor de vloeren en de pompen voor het zwembad en de watertoevoer. Ook het verven valt zwaar tegen. We hebben veel meer verf nodig dan gepland en vooral de twee-componentverf voor de badkamers is lastig snel aan te komen. Als klap op de vuurpijl blijkt de (oude) ondervloer in onze eigen woning niet te voldoen voor de nieuwe houtenvloer. Alles moet er nu alsnog uit worden gehakt en gebroken en het wordt al snel duidelijk dat wij pas na de zomer verder kunnen met ons eigen huis.

Daar zaten we niet op te wachten! Er is nog zo veel te doen en eind juni komen de eerste gasten. Het begint verdacht veel te lijken op die TV-programma's waar iedereen onze onderneming mee vergelijkt....

Zomer 2006

Door een ongelofelijke inzet van vele vrienden en familie schiet het werk in de gastenverblijven goed op. Half juni zijn de eerste appartementen geschilderd en klaar om in te richten, nu de houten vloeren in de slaapkamers op de eerste verdieping nog...

Ondertussen heeft Emile in Nederland de laatste spullen verzameld en op 19 juni begint de grote verhuizing vanuit Radio Kootwijk op de Veluwe, waar wij onze tijdelijke opslag hadden. Vroeg in de ochtend wordt met hulp van vrienden een vrachtauto met matrassen en boxspringen overgeladen in een enorme meer dan 80 m³ grote trekker met oplegger. De hele opslag gaat erin. Emile rijdt met een auto plus aanhanger én spullen en sterke mannen, voor het transport uit om op tijd in Italië te zijn. Daar moet alles weer in drie uur worden uitgepakt. Het gaat als gepland. Met man en macht wordt de oplegger – die ternauwernood het erf op kon komen – uitgeladen. In korte tijd is onze grote gemeenschappelijke zaal ('salone'), een aantal kamers en de bijgebouwen één grote opslagplaats geworden, omdat we de spullen nog niet kunnen verdelen over de kamers, want de vloeren en keukens zijn nog niet klaar....

Emile blijft nu zeven weken zodat we samen met Moes, Montesoffio kunnen inrichten en de eerste weken kunnen runnen. We hebben nog maar twee weken voor de – letterlijk – zwaarste loodjes. Tientallen boxspringen, matrassen, kastjes, stoelen en banken moeten naar hun plek worden gebracht. Ontelbare dozen moeten worden uitgepakt, keukens ingeruimd, spiegels en lampen opgehangen en badkamers ingericht. Ook alle trappen moeten nog geschuurd en met twee-componentenverf worden geschilderd. Het is nu doorbijten geblazen.

Dag in dag uit zijn we van 's-morgensvroeg tot laat in de avond aan de slag. Inmiddels arriveren op 25 juni onze allereerste gasten. We zijn er klaar voor. Dat wil zeggen: één appartement is fris geverfd en strak ingericht, zelfs met een zelfgemaakte klamboe.

We werken naar de climax toe. Elke dag komt er wel een appartement af. Half juli is de grote intocht op Montesoffio....

Terwijl de eerste twee appartementen al verhuurd zijn komt dan eindelijk de gloednieuwe elektriciteitskabel aan bij ons huis. Met onze hakken over de sloot en tong op de schoenen redden we het.

Zelfs het zwembad krijgen we op orde en aan het einde van de maand zitten we helemaal vol! Iedereen heeft het naar de zin en is nu al enthousiast over wat we hier hebben neergezet.

Wat we deze zomer nog niet voor mogelijk hadden gehouden lukt ons ook om te organiseren: uitgebreide drie en vier gangendiners, barbecues en wijnproeverijen voor meer dan 30 man in de tuin, of – na een regenbui – in de nog steeds volgestouwde 'salone'.

Zo gaat het door tot begin augustus. Als het iets rustiger wordt gaat Emile naar huis om zijn baan in Nederland weer op te pakken. De hele maand augustus blijft het goed bezet. Gasten van het eerste uur bezorgen ons nu al nieuwe bezoekers en veel gasten blijven langer dan ze van plan waren. Gelukkig hebben we de hele maand augustus nog flink wat hulp uit Nederland en kunnen we eindelijk ook met ons eigen huis aan de slag. De laatste verpotten gaan op aan onze huiskamer en dan is ook die klaar. Tijd om eindelijk daar de houten vloer te laten leggen.

Herfst 2006

Eind september gaan de laatste zomergasten naar huis en ik lift met de laatste mee naar Amsterdam om mij voor te bereiden op onze laatste winter in Nederland. Na een kort verblijf in Amsterdam reis ik samen met Emile voor de laatste twee weken van oktober weer terug naar Montesoffio, omdat we tijdens de herfstvakantie weer gasten hebben en om ons eigen huis in te gaan ruimen en het landgoed winterklaar te maken.

Niet echt verbaasd maar wel teleurgesteld moeten we bij aankomst constateren dat ze de vloeren nog steeds niet af hebben! We kunnen dus nog niet echt verder met ons eigen huis, maar er is meer dan genoeg te doen in en rond het huis. Het terrein moet gemaaid, de appartementen winterklaar gemaakt en we hebben één week nog een hele familie van 15 personen om te voeden. Ondertussen komen de werklui ook weer op gang na een prachtige hete zomer.

Inmiddels ligt de vloer er prachtig bij. We durven er nauwelijks op te lopen. Ook de laatste buitenmuren zijn afgewerkt en geschilderd. We staan te popelen om de 'salone', waar nog bijna niets aan is gedaan, op te ruimen en te schilderen en ons eigen huis in te richten, maar het wordt tijd om af te sluiten en terug te gaan naar Amsterdam. Ik zal de dieren rond het huis gaan missen. De poes met haar jong die zich een plek heeft toegeëigend, de uilen rondom het huis, de sperwer op zoek naar muizen en de huishaas.

Met Kerstmis komen we terug voor de 'salone' en de inrichting van ons eigen huis. Rond die tijd gaan we ons huis in Amsterdam te koop aanbieden en de volgende verhuizing regelen. De eerste boekingen voor volgend voorjaar zijn al binnen. Waarschijnlijk gaan we vanaf april weer open en is de (tweede) grote verhuizing weer half juni. Dan stoppen we definitief met werken in Nederland en vertrekken we voorgoed(?) naar Italië. Spannend, want dan zullen we het voortaan als zelfstandig ondernemers moeten rooien.

De komende tijd gaan we daarom druk aan de slag met onze promotie van Montesoffio, om deze prachtige plek onder de aandacht te brengen. De website wordt verfraaid met de laatste foto's en we gaan op zoek naar tijdschriften die een artikel van onze trek naar Italië willen publiceren. Daarnaast willen we ook op de Duitse, Engelse en Belgische vakantiemarkt actief worden. Ook zijn wij op zoek naar mensen die met ons samen willen werken voor het organiseren van cursussen en andere arrangementen.

Wij zijn benieuwd wat jij voor ons kan betekenen.....